ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Marie Turkové v právní věci navrhovatele: **L. S.,** v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 12. 2009, č. j. 30 Nc 9/2009 - 59,

takto:

Kasační stížnost **se zamítá.**

Odůvodnění:

Navrhovatel se podáním ze dne 26. 10. 2009, které Krajský soud v Brně obdržel o čtyři dny později, domáhal osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce *„ve věci správní žaloby po neshledání důvodným pro zahájení přezkumného řízení na základě podaného podnětu ke KrÚ OÚPSŘ č. j. JMK 126850/2009, ze dne 12. 10. 2009 o zrušení vydaného rozhodnutí nadřízeného stavebního úřadu MMB OÚSŘ č. j. MMB/0167491/2009 ze dne 6. 8. 2009 o dodatečném povolení stavby stavebního úřadu místně příslušného ÚMČ Brno Starý Lískovec č. j. 4487-2/07OVUP/564/La ze dne 5. 6. 2009.“* Tuto žádost odůvodnil nedostatkem prostředků, neboť je dlouhodobě nezaměstnaný a pobírá toliko částečný invalidní důchod ve výši 5816 Kč a dávky státní sociální podpory ve výši 1365 Kč.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 22. 12. 2009, č. j. 30 Nc 9/2009 - 59, zamítl žádost navrhovatele o osvobození od soudních poplatků i návrh navrhovatele na ustanovení zástupce. V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že podání navrhovatele nebylo výslovně označeno jako žaloba ani neobsahovalo žalobní návrh na vydání meritorního rozhodnutí, a proto jej podle obsahu vyhodnotil jako návrh na ustanovení zástupce a žádost o osvobození od soudních poplatků před podáním žaloby ve smyslu ustanovení § 35 odst. 8 věty poslední soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Dále soud uvedl, že zaslal navrhovateli formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a vyzval jej, aby ho vyplněný zaslal soudu do deseti dnů společně s opisem rozhodnutí správních orgánů, proti kterým chce podat žalobu. Ve stanovené lhůtě

navrhovatel soudu zaslal vyplněný formulář, čímž doložil své osobní, majetkové a výdělkové poměry. Současně předložil kopie jedenácti úkonů stavebních úřadů, které se týkají věci, v níž požaduje zahájení soudního řízení, a to s uvedením data jejich doručení.

Podle krajského soudu z obsahu podání ze dne 26. 10. 2009 dále vyplývá, že se navrhovatel domáhá přezkumu sdělení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 12. 10. 2009, č. j. JMK 126850/2009. Jím bylo navrhovateli sděleno, že nebyly shledány důvodnými jeho námitky pro zahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu. Tento typ úkonu správního orgánu je však podle ustálené judikatury správních soudů vyloučen z přezkumu ve správním soudnictví, neboť není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Žalobu proti takovému úkonu musí proto soud jako nepřípustnou odmítnout. Taková žaloba by tedy byla zjevně neúspěšná. Stejně tak zjevně neúspěšná by kvůli opožděnosti byla i žaloba proti ostatním úkonům správních orgánů, které navrhovatel v kopii soudu předložil, neboť dvouměsíční lhůta pro její podání uplynula ještě před podáním žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce, které mají za následek stavění lhůty pro podání žaloby. Jako poslední totiž bylo navrhovali dne 12. 8. 2009 doručeno rozhodnutí Magistrátu města Brna č. j. MMB/0167491/2009, přičemž ten podal žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce až dne 30. 10. 2009.

Krajský soud tedy učinil závěr, že by žaloba kvůli její opožděnosti a nepřípustnosti zjevně nemohla být úspěšná, a proto navrhovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků uvedené v § 36 odst. 3 s. ř. s. ani podmínky pro ustanovení zástupce zakotvené v § 35 odst. 8 s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podal navrhovatel (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž ve vztahu k důvodům uvedeným v napadeném usnesení krajského soudu uvedl následující skutečnosti:

V rozhodnutí MMB č. j. MMB/0167491/2009 doručeného dne 12. 8. 2009 jako odvolacího správního orgánu v poučení účastníků sice je uvedena nemožnost dalšího odvolání s nabytím právní moci oznámením všem odvolatelům a účastníkům řízení tedy dnem 12. 8. 2009. Neuvádí však žádnou lhůtu a možnosti opravných prostředků. Lze tedy předpokládat zákonnou dvouměsíční lhůtu tedy do 12. 10. 2009. V případě chybějícího či nesprávného poučení se prodlužuje odvolací lhůta až na 3 měsíce tedy do 12. 11. 2009.

Podání podnětu k přezkumnému řízení pro nepřesně zjištěný skutkový stav k MMB dne 31. 8. 2009 jako řádného opravného prostředku s doložením důkazního materiálu bylo provedeno 19 dní od počátku běhu výše uvedené nejméně dvouměsíční lhůty.

MMB mohl výše uvedený podnět zamítnout nebo vrátit pro nepříslušnost a tím bych měl dostatek času využít jiné řádné opravné prostředky k domožení se svých práv. MMB podaný podnět však postoupil sám ke KrÚ o čemž jsem byl vyrozuměn písemně č. j. MMB/0199401/2009 dne 10. 9. 2009.

KrÚ postoupený podnět k přezkumu rovněž nezamítl pro nepříslušnost, místo toho se jím zabýval. Chybně však posoudil postoupený podnět k přezkoumání v rámci odvolacího řízení jako mimořádný opravný prostředek přestože odvolací lhůta řádného opravného řízení by teprve vypršela až ke dni vydání rozhodnutí KrÚ dne 12. 10. 2009. Vydané rozhodnutí KrÚ za

které považuji uváděné sdělení Krajským soudem lhůta k podání žaloby v odvolacím řízení je dvouměsíční a která byla v tomto případě podání návrhu soudu také dodržena.

Mimo to rovněž by byla dodržena odvolací doba v případě přerušení plynutí doby od podání návrhu přezkumu k MMB dne 31. 8. 2009 do vydání rozhodnutí resp. sdělení KrÚ dne 12. 10. 2009. I přes nestandardní postup jak MMB tak KrÚ při zamítnutí a vrácení podnětu pro nepříslušnost by zbylo dostatek času z minimálně dvouměsíční lhůty k dalším řádným opravným prostředkům nebo podání žaloby. Pokud se MMB a KrÚ místo zamítnutí nějak dohromady po dva měsíce podnětem zabýval dle správního řádu je pozastaven běh odvolací doby o kterou se následně prodlužuje v případě vydání zamítavého stanoviska. Protože ale i KrÚ až po více jak měsíci vydal písemnost kde přímo neuvádí její charakter ve které rozhodl o neshledání důvodným jedná se tedy o rozhodnutí KrÚ ke kterému se váže nová dvouměsíční odvolací lhůta tedy do dne 12. 12. 2009. V případě chybějícího či nesprávného poučení se prodlužuje odvolací lhůta až na 3 měsíce a v uvedeném rozhodnutí KrÚ poučení zcela chybí. Návrh ke Krajskému soudu byl podán dne 30. 10. 2009 tedy pouze v případě nepřerušení běhu doby po dobu od podání podnětu k přezkoumání rozhodnutí v rámci odvolacího řízení k MMB do rozhodnutí KrÚ by mohla být žaloba opožděná.

Žaloba ke zrušení rozhodnutí by tedy byla úspěšná protože žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ke Krajskému soudu v Brně byla podána dne 30. 10. 2009 a minimální konec odvolací doby byl 10. 11. 2009. Navrhuji aby Nejvyšší správní soud vydal tento rozsudek:

Usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 30 Nc 9/2009 – 59, ze dne 31. 12. 2009 se zrušuje a věc se vrací Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v souladu s ustanoveními § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelem v kasační stížnosti uplatněny. Přitom neshledal vady uvedené v ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Jelikož stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, považuje Nejvyšší správní soud za potřebné nejprve odkázat na svou ustálenou judikaturu vyjádřenou kupř. v rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publikovaném pod č. 486/2005 Sb. NSS. V něm se uvádí, že *„v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).“* V dalším rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, který je dostupný na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud dovodil, že *„v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem.“* Tato judikatura vychází z toho, že povaha rozhodnutí o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků i zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce vylučuje, aby bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila vydání rozhodnutí o kasační stížnosti. Je-li tedy předmětem tohoto soudního přezkumu rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce pro žalobní řízení, pak trvání na podmínce povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti by vedlo k vlastnímu popření cíle, který byl těmito návrhy sledován. Z toho vyplývá, že v řízení o kasační

stížnosti proti napadenému usnesení krajského soudu nemusí být stěžovatel zastoupen advokátem.

Skutečnosti uvedené stěžovatelem lze podřadit pod důvod kasační stížnosti uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť stížnostní námitkou je napadána správnost posouzení právní otázky, podle něhož žaloba proti rozhodnutím správních orgánů, jejichž kopie navrhovatel předložil, zjevně nemůže být úspěšná, a proto nejsou dány podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků ani pro ustanovení zástupce.

Navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Od soudních poplatků může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení (§ 35 odst. 8 věty první a třetí, § 36 odst. 3 věty první a druhé s. ř. s.)

Z uvedených zákonných ustanovení tedy vyplývá, že navrhovatel může požádat o osvobození od soudních poplatků i o ustanovení zástupce, a to ještě před podáním žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, přičemž od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní dochází k stavění lhůty pro podání žaloby. Pro přiznání osvobození od soudních poplatků navrhovateli je pak zapotřebí kumulativní splnění dvou podmínek. První z nich je doložení nedostatečnosti prostředků navrhovatele a druhou to, že se nejedná o návrh, který zjevně nemůže být úspěšný. Pro ustanovení zástupce navrhovateli pak kromě splnění těchto dvou podmínek musí být navíc naplněna i podmínka spočívající v potřebě ochrany jeho práv.

V napadeném usnesení dospěl krajský soud k závěru, že stěžovatel nemůže být osvobozen od soudních poplatků ani mu nemůže být ustanoven zástupce, neboť by žaloba proti jednotlivým rozhodnutím správních orgánů nemohla být zjevně úspěšná kvůli její opožděnosti a nepřípustnosti. Za tohoto stavu věci se pak již krajský soud nezabýval tím, zda stěžovatel splňuje další podmínky potřebné pro přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Stěžovatel v kasační stížnosti brojí pouze proti závěru krajského soudu, podle něhož by žaloba proti rozhodnutím správních orgánů byla opožděná. Důvody, které na podporu včasnosti žaloby uvádí, pak sice nebyly vyjádřeny zcela srozumitelně, nicméně je lze z obsahu kasační stížnosti dovodit.

Stěžovatel nejprve napadl nesprávnost závěru krajského soudu o opožděnosti žaloby proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno - Starý Lískovec ze dne 5. 6. 2009, č. j. 4487-2/07/OVUP/564/La, kterým bylo stavebnici A. P. vydáno dodatečné povolení na změny stavby: přístavby, podkrovní vestavby a stavebních úprav na rodinném domě K. 119/66 na pozemku parc. č. X v katastrálním území Starý Lískovec. Ve vztahu k tomuto rozhodnutí o odvolání stěžovatel namítl, že v něm byl poučen o nemožnosti se proti němu dále odvolat, avšak nebyl poučen o možnosti a lhůtě pro podání opravných prostředků, ačkoliv lze předpokládat zákonnou dvouměsíční lhůtu.

Tato lhůta je zakotvena v § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. pro účely podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, z čehož lze usuzovat, že stěžovatel opravným prostředkem proti rozhodnutí odvolacího orgánu mínil právě tento návrh na zahájení řízení ve správním soudnictví. Z absence poučení o možnosti podat proti rozhodnutí o odvolání správní žalobu pak stěžovatel dovozoval, že lhůta pro její podání byla prodloužena na tři měsíce.

S tímto názorem stěžovatele však nelze souhlasit. Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. V poučení rozhodnutí správního orgánu se uvádí pouze to, zda je možné proti němu podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. Pokud odvolání nemá odkladný účinek, musí být tato skutečnost v poučení uvedena (§ 68 odst. 1, 5 a 6 správního řádu). Ze správního řádu tak nevyplývá povinnost poučit účastníka řízení o tom, že má po vyčerpání řádných opravných prostředků možnost podat proti rozhodnutí žalobu ve správním soudnictví. K témuž závěru ostatně dospěl Nejvyšší správní soudu i v rozsudku ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 Afs 47/2007 - 90, www.nssoud.cz, v němž se uvádí, že „*z § 68 odst. 1, 5 a 6 správního řádu z roku 2004 nelze dovodit povinnost správního orgánu poučit účastníky řízení o možnosti napadnout správní rozhodnutí žalobou včetně uvedení lhůty pro podání žaloby.*“ Správní orgán nepochybně může i nad rámec své obecné poučovací povinnost uvést i možnost podání žaloby ve správním soudnictví, avšak pokud tak neučiní, nelze v tom spatřovat nedostatek jeho rozhodnutí. Jestliže tedy rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009 obsahovalo pouze poučení o nemožnosti se dále odvolat a nezmínilo se o přípustnosti podání žaloby ve správním soudnictví, pak v této skutečnosti není možné spatřovat žádné pochybení. V případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení dochází k prodloužení nejpozději do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí pouze u odvolací lhůty, jak vyplývá z ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu, a nikoliv u lhůty pro podání žaloby ve správním soudnictví. Navíc podle § 91 odst. 1 věty první správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat, a proto ve vztahu k rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009, není možné ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu vůbec aplikovat.

Dále stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že podnět ze dne 31. 8. 2009, kterým se domáhal přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009, tento správní orgán i Krajský úřad Jihomoravského kraje nesprávně posoudily jako mimořádný opravný prostředek a namísto jeho zamítnutí či vrácení pro nepříslušnost se jím zabývaly, přestože odvolací lhůta řádného opravného řízení ještě nevypršela. Z tohoto tvrzení lze usuzovat, že stěžovatel spatřuje nesprávnost závěru krajského soudu o opožděnosti žaloby proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009, také v tom, že podání ze dne 31. 8. 2009 bylo nesprávně vyhodnoceno jako podnět k přezkumnému řízení podle § 94 a násl. správního řádu, a nikoliv jako žaloba proti tomuto rozhodnutí.

Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je podle § 72 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zachována též tehdy, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Podání ze dne 31. 8. 2009 bylo předáno Magistrátu města Brna v zákonné dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby, takže pokud by žalobě obsahově odpovídalo, musel by ho tento odvolací správní orgán předat krajskému soudu, který by o něm byl povinen jako o včasně podaném rozhodnout.

Podání ze dne 31. 8. 2009 však podle svého formálního označení i obsahu nepochybně odpovídá podnětu k zahájení přezkumného řízení ve vztahu k pravomocnému rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009. Toto podání je totiž v jeho záhlaví označeno jako *„podnět k přezkumnému řízení pro nepřesně zjištěný skutkový stav“*. V jeho prvním odstavci stěžovatel uvedl, že *„podává podnět k přezkumnému řízení rozhodnutí č. j. MMB/0167491/2009 pro nepřesně zjištěný a neúplně prezentovaný zavádějící skutkový stav stavebním úřadem.“* V závěru podání stěžoval navrhl, *„aby odvolací orgán zrušil svoje vydané rozhodnutí č. j. MMB/0167491/2009 ze dne 11. 8. 2009 a vrátil dodatečné povolení stavby č. j. 4487-2/07OVUP/564/La ze dne 5. 6. 2009 stavebnímu úřadu k doplnění podmínek pro dokončení stavby o uváděné návrhy.“* Podáním ze dne 31. 8. 2009 se tedy stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009 nikoliv krajským soudem v žalobním řízení, nýbrž správním orgánem v přezkumném řízení podle § 94 a násl. správního řádu. Proto Magistrát města Brna nepochybil, když po nevyhovění stěžovateli tento podnět předal Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, který jako nadřízený správní orgán byl podle § 95 odst. 2 poslední věty správního řádu příslušný k provedení přezkumného řízení. Rovněž tak postupoval správně i krajský úřad, když tento podnět posoudil a po neshledání jej důvodným o tom vyrozuměl stěžovatele přípisem ze dne 12. 10. 2009, č. j. JMK 126850/2009.

Konečně stěžovatel spatřoval nesprávnost závěru krajského soudu o opožděnosti žaloby proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009 také v tom, že po dobu posuzování podnětu ze dne 31. 8. 2009 neběžela lhůta pro podání žaloby proti tomuto rozhodnutí a od přípisu Krajskému úřadu Jihomoravského kraje ze dne 12. 10. 2009, č. j. JMK 126850/2009 počala běžet nová dvouměsíční lhůta, na což je možné usuzovat ze zmínek stěžovatele o přerušení odvolací doby od podání podnětu k přezkumu ze dne 31. 8. 2009 do vydání sdělení ze dne 12. 10. 2009 a o běhu nové dvouměsíční odvolací lhůty od rozhodnutí krajského úřadu.

Ani s tímto názorem se však nelze ztotožnit. Z žádného ustanovení správního řádu ani soudního řádu správního totiž není možné dovodit, že by podnětem účastníka k přezkumnému řízení podle § 94 a násl. správního řádu nebo neshledáním tohoto podnětu důvodným docházelo k stavění či přerušení běhu lhůty pro podání žaloby ve správním soudnictví.

Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009 tedy byla dvouměsíční a její počátek se odvíjel od doručení tohoto rozhodnutí, k němuž podle sdělení stěžovatele došlo dne 12. 8. 2009. Stěžovatel přitom před podáním žaloby proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009, osobně požádal krajský soud o přiznání osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce až dne 30. 10. 2009, tedy v době, kdy již lhůta pro podání žaloby uplynula. To samé platí i u všech předchozích úkonů stavebních úřadů, jejichž kopie stěžovatel přiložil k vyplněnému potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Proto lze ve shodě s napadeným usnesením krajského soudu učinit závěr o opožděnosti žaloby.

Zjevnou neúspěšnost návrhu, která podle § 36 odst. 3 věty druhé s. ř. s. brání přiznání osvobození od soudních poplatků i ustanovení zástupce, *„je třeba vykládat jako vlastnost návrhu seznatelnou “na první pohled“, jehož neúspěšnost je bez jakýchkoliv*

pochybností a dokazování zcela jednoznačná, nesporná a okamžitě zjistitelná“, jak dovodil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 12. 2007, č. j. 7 Afs 102/2007 - 72, který je přístupný na www.nssoud.cz. Podle tohoto judikátu přitom *„takovým “zjevně neúspěšným návrhem“ může být např. opožděně podaná žaloba.“* K stejnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 16. 10. 2003, č. j. 2 As 34/2003 - 80, jenž lze rovněž vyhledat na www.nssoud.cz.

Žádné ze stížnostních tvrzení tedy Nejvyšší správní soud neshledal důvodným, a proto přisvědčil závěru krajského soudu, podle něhož žaloba proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 8. 2009, č. j. MMB/0167491/2009, jakož i proti všem předcházejícím úkonům stavebních úřadů by zjevně nemohla být úspěšná a podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce tak v posuzovaném případě nejsou dány.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti nebylo možné rozhodovat, neboť vzhledem k tomu, že dosud nebylo zahájeno žalobní řízení, lze za jediného účastníka řízení před Nejvyšším správním soudem považovat pouze stěžovatele.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně

senátu